

Å SE DEN USYNLIGE

Bakgrunnsstoff *Jes 40,27-31; Joh 14,1-14; Rom 8,28-39; Ef 1,18-23.*

Minnevers **“I tro forlot han Egypt uten å frykte kongens vrede. Han holdt ut, for det var som om han så den usynlige” (Hebr 11,27) .**

Hebreerbrevets definisjon på tro er en utfordring. “Troen er et pant på det vi håper, et bevis for det vi ikke ser (*Hebr 11,1*). Hvordan kan vi være sikre på det vi ikke ser? Men det er akkurat det Moses la for dagen i minneverset: “Han holdt ut, for det var som om han så den usynlige” (*vers 27*).

Enda mer av en utfordring er det å forstå at vi er kalt til ikke bare å se “den usynlige” når alt går godt, men ganske spesielt når alt går på tverke. Da trenger en vi tro som den Jesus hadde, en tro formet av sannheten om Gud og Guds rike. Skal vi kunne bli stående når vi er i smeltedigelen og fristes til å tvile på alt, må vi ha sannheten om vår Fars godhet, kraften i Jesu navn og Guds barmhjertighet for øye.

Ukeoversikt **Hvilke sannheter om Gud kan gi oss kraft til å holde ut i de største prøvelser?**

SØNDAG

Vår Fars ødselhet

“Hvis Gud virkelig var glad i meg, ville han iallfall gjøre _____ for meg!” Hvor mange ganger har vi ikke tenkt den tanken? Vi betrakter våre omstendigheter, og så lurer vi på om Gud virkelig er glad i oss, for hvis han var det, ville alt vært annerledes.

Det er gjerne to grunner til at vi tviler på Guds godhet. Når vi har et sterkt ønske om noe som vi tror er et gode, kan tanken på at Gud kanskje har andre ønsker for oss fortone seg latterlig. Dessuten hender det at vi tviler på Guds godhet fordi det vi opplever ikke stemmer med det vi tror. Hvis noe ser godt ut eller føles godt eller lyder godt eller smaker godt, da må det være godt. Og dermed blir vi sinte på Gud når vi ikke får det som vi vil.

Det er her troen har sin plass. Den blir relevant nettopp når vi fristes til å tvile på Gud og hans godhet.

Romerne 8,28-39 er sterke ord om Guds godhet mot oss. Hvilke grunner kan vi finne i teksten for å vokte oss for å tvile på Guds godhet?

I vers 32 finner vi et logisk resonnement som virkelig kan hjelpe oss så vi ikke blir knust av omstendighetene. “Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham for oss alle, kan han gjøre noe annet enn å gi oss alle ting sammen med ham?” (*Rom 8,32*). Hvordan kan vi tro at Gud ville sende sin Sønn til å lide og dø for oss og så gjøre helomvending og behandle oss dårlig og knipent?

Dette betyr at vi må la sannheten om Guds overveldende godhet mot oss – som vi ser i Kristi død – få mer å si for vårt tenkesett enn all den tvil som smeltedigelen måtte vekke i oss.

Til ettertanke Hvordan kan en sannhet (Guds godhet) få mer å si for deg enn din tvil? Ta tid til å tenke igjennom sannheten om at Gud lot Jesus dø i ditt sted, og at denne utrolige rausheten gjentar seg på tusen måter for deg i dag. Hva har dette å si for din tro?

MANDAG

I Jesu navn

“Dersom dere ber meg om noe i mitt navn, vil jeg gjøre det”
(Joh 14,14).

Jesus skulle ikke være hos disiplene særlig mye lenger. Han som hadde vært deres hjelp og støtte skulle hjem til himmelen, og disiplene var forvirret og avmektige. Men selv om han ikke lenger ville være synlig til stede, gav han dem et usedvanlig løfte.

Les Joh 14,1-14. Ifølge vers 13 og 14 lover Jesus å gjøre “hva som helst” som vi ber om i hans navn (Norsk Bibel). Det er grunnen til at vi nesten alltid ender våre bønner med “i Jesu navn, amen.”

Hva tror vi det vil si å be slik? Hva mener Jesus når han ber oss om å be på denne måten? Hva står det i disse versene som gir en klarere forståelse av hva det er han mener?

Når vi ber “i Jesu navn”, kan vi være trygge på at himmelen setter alt inn på å hjelpe oss. Vi ser kanskje ikke englene som er i virksomhet rundt oss. Men de er der – utsendinger fra himmelens trone som kommer i Jesu navn for å oppfylle vår bønn.

Når vi har bedt i Jesu navn, hender det at vi åpner øynene og forventer at alt skal se annerledes ut omkring oss – men så er alt ved det samme. Det hender at Guds kraft viser seg på dramatisk

vis, som da Jesus stillet stormen, men den viser seg også i det stille og helt ubemerket, som da Guds kraft styrket Jesus i Getsemane. Det er ikke sikkert at det skjer noe dramatisk med én gang, men det er ikke det samme som at Gud ikke arbeider på våre vegne.

Til ettertanke Les Joh 14,1-14 om igjen. Forestill deg at Jesus taler til deg ansikt til ansikt mens du leser. Hvordan får du nytt håp og oppmuntring fra disse løftene? Spør deg selv: "Hva er det som kanskje er til hinder for at disse løftene kan oppfylles i mitt liv? Hva må jeg sette meg fore å gjøre annerledes?"

TIRSDAG

Oppstandelsens kraft

Oppstandelsen taler til vår menneskelige svakhet. Når vi tenker på Jesu liv, død og oppstandelse, tenker vi ofte at det var Jesu død som satte oss i et rett forhold til Gud. Og det er selvsagt sant.

Men oppstandelsen gir frelsen en ny dimensjon. Jesu oppstandelse er betydningsfull ikke bare fordi den vitner om at også vi en dag skal bli reist fra de døde. Oppstandelsen gav Jesus plass ved Faderens høyre hånd, med makt og myndighet. Og det er denne oppstandelsesmakten Gud tilbyr oss i dag!

I Efeserne 1,18-23 taler Paulus om Guds kraft. Hva lærer vi her om oppstandelseskraften? Hvilket håp og hvilke løfter kan du hente i disse versene?

Paulus ber om at efeserne skal forstå visse ting som man bare kan fatte med Guds hjelp:

(1) At det er håp om forvandling og en evig fremtid Jesus har kalt oss til;

(2) At vi forstår den kraften som ble satt inn på vår side.

Så forsøker Paulus å vise hvor utrolig denne kraften er. Den kraften som er tilgjengelig i dag er den samme kraften som ikke bare vekket Jesus fra de døde, men den førte ham til maktens høysete ved Faderens høyre hånd.

Men det er ikke alt. Det var ikke bare en hvilken som helst makt Jesus fikk del i, men makt til å herske og sørge for alt som hans folk måtte trenge – i all evighet!

Til ettertanke Lag en liste over de områdene i ditt liv der du har bruk for den oppstandnes kraft. Når du er ferdig, bør du be om at denne kraften vil bli anvendt på alle disse områdene der du trenger hjelp. Og hva kan du gjøre bedre, hvilke valg kan du foreta som kan åpne for mer av denne kraften i ditt liv?

ONSDAG**Å bære alle våre sorger**

Enkelte har en plakett hjemme der det står: “Hvorfor be når man kan bekymre seg?” Vi ler av det fordi vi vet hvor lett vi har for å bekymre oss heller enn å komme til Gud og overlate våre sorger til ham.

Noen har sagt at når livet floker seg til, bør man gi det til Gud og la ham løse flokene. Gud lengter nok etter å få gjøre dette for oss. Men vi klynger oss til våre problemer til vi holder på å forgå. Hvorfor venter vi til fortvilelsen griper oss før vi kommer til ham?

Les I Peter 5,7. Her siterer Peter fra Salme 55,23. Hva er det han i grunnen vil ha sagt oss her? Se også Matt 6,25-33.

Teksten er meget enkel. Den inneholder ingen skjulte meninger, og den betyr nøyaktig det den sier. Å kaste betyr akkurat det, å slenge fra seg, gi bort, slik at det som gjør vondt og uroer deg ikke lenger hører til hos deg. Men våre byrder er ikke kastet på et hvilket som helst sted. Våre sorger forsvinner ikke ned i et tomrom. De overlates til vår himmelske Far som lover å løse floken. Det er det Jesus forteller oss i Matteus. Det er ikke det at det er så vanskelig å gjøre dette; det er snarere at det virker så altfor lett, for godt til å være sant.

Det er alle slags årsaker til bekymringer. Kanskje er det arbeidspress. Uventet kritikk. Følelsen av ikke å være ønsket eller elsket. Bekymringer for helsen eller bankboken. At vi ikke er gode nok for Gud. At vi tror at vi ikke er tilgitt.

En av grunnene til at vi ikke gir slipp på våre problemer er at vi tror vi kan takle dem bedre enn andre. Men Peter ber oss tenke oss om. Grunnen til at vi ikke trenger å bekymre oss er at Gud har omsorg for oss. Men er Gud engasjert nok til å gripe inn når en skilsmisse truer eller vi føler oss helt udugelige? Bibelen sier at han bryr seg nok til å forvandle enhver situasjon.

Til ettertanke **Hva er det som får deg til å bekymre deg nå? Bekymringene kan være berettiget nok og plagsomme nok, men finnes det noe som er for vanskelig for Herren? Kanskje er ikke vårt største problem dette at vi tviler på at Gud kjenner vår sak og kan løse den, men at vi ikke tror han vil løse den slik vi vil han skal gjøre det. Ta tid til å tenke over dette og se om det kan være slik fatt med deg.**

TORS DAG
Trofast også når Gud ikke er å få øye på

Det er veldig ubehagelig å tro at ingen bryr seg om det som hender med oss. Men det er ytterst plagsomt å tro at Gud ikke vet eller bryr seg om oss.

Da judeerne satt i landflyktighet i Babylon, virket det ikke som om Gud var særlig opptatt av hvordan de hadde det. De var i eksil og følte at Gud hadde forlatt dem på grunn av deres synd. Men Jesaja har trøst til dem. Jesaja 40 er et vakkert kapittel der profeten taler ømt til folket om deres Gud: “Som hyrden skal han gjete sin hjord og samle lammene i sine armer. Han skal bære dem ved barmen og lede deres mødre varsomt” (vers 11). Men etter all denne tiden var de bortførte fristet til å tenke som så: Hvor er du, Herre? Vi ser ingenting som tyder på at du fortsatt er der – eller bryr deg!

Les Jesaja 40,27-31. Hva sier Jesaja om Gud? Hvordan skal denne beskrivelsen av Gud imøtegå deres tro på at “Min livsvei er skjult for Herren, min Gud bryr seg ikke om min rett”? (vers 27).

I Esters bok finner vi en annen gruppe mennesker som må ha tenkt som så at deres livsvei var skjult for Gud. Gud nevnes ikke en eneste gang i hele boken. Men gjennom det hele utspiller det seg et drama der Gud griper inn for å frelse sitt folk fra en ugjendrivelig lov om at de skal utryddes. Dette er ikke bare en gammel historie, for den symboliserer en tid i fremtiden da Guds folk igjen skal bli forfulgt og det skal utstedes en lov om at de skal tas av dage. (Åp. 12,18/13,15). Kan du forestille deg hvor lett det ville vært for mennesker som opplevde dette å trekke den slutningen at Gud må ha forlatt sitt folk siden slike fryktelige forhold får råde? Men vi må ikke være redde. Den samme Gud som reddet sine utvalgte i historien om Ester, vil igjen frelse dem under den siste krisen.

Til ettertanke Vi har lest hvordan Jesaja beskrev Gud for de bortførte. Hva vil du si om Gud til mennesker som føler at Gud er blitt borte og har forlatt dem? Hvordan ville du lære dem å se med troens blikk og ikke gjøre seg avhengige av det de ser omkring seg?

FREDAG

Videre studium

Alfa og Omega, bind 3, side 315-320 (PK:598-606).

“Har ikke Gud sagt at han vil gi Den hellige ånd til dem som ber ham? Og er ikke denne Ånden en sann og virkelig veileder? Enkelte later til å være redde for å ta Gud på ordet, som om det ville være en formastelse. De ber om at Herren skal undervise oss, men likevel er de redde for å stole på det ordet Gud har gitt oss og tro at han har undervist oss. Hvorfor skal vi tvile på at Gud vil oppfylle sine egne løfter når vi kommer til vår Far i himmelen med ydmykt hjerte og en lærevillig ånd? Dere må ikke tvile på ham et øyeblikk og slik vanære ham. Når dere har forsøkt å finne ut hans vilje, er det deres oppgave i samarbeidet med Gud å tro at dere vil bli ledet og veiledet og velsignet når dere gjør hans vilje. Vi må ikke være selvsikre, for vi kan komme til å misforstå hans undervisning, men også dette kan vi legge frem i bønn og så stole på ham fullt og helt, at hans hellige Ånd skal lede dere så dere forstår hans planer og hans forsyn rett.” – *Manuscript releases*, bind 6, side 225.

“Troen blir styrket når man kommer i kamp med tvil og motstridende innflytelser. Den erfaring som blir vunnet i slike prøvelser, er av større verdi enn de kosteligste juveler.” – *Vitnesbyrd for menigheten*, bind 3, side 240 (3T:555).

Spørsmål til drøftelse I. Snakk sammen om det vi tror uten å se det, slikt vi vet er virkelig uten at vi kan se det. Hvordan kan dette gjøre det lettere å forstå hva det vil si å se “den usynlige”?

2. Snakk sammen om det siste spørsmålet i onsdagens avsnitt. Hvor ofte befinner vi oss i slike situasjoner? Hva kan vi foreta oss som vil gjøre det lettere å stole på at Herrens vei er best, også når den ikke er det vi hadde tenkt oss?
3. Hvis det er sant at “troen blir styrket når man kommer i kamp med tvil og motstridende innflytelser” og at dette fører til noe som er ufattelig verdifullt – “av større verdi enn de kosteligste juveler” – hvordan burde dette forme vårt syn på slike kamper?
4. De fleste av oss har opplevd at mennesker, også medkristne, har endt opp i situasjoner der resultatet, iallfall slik det ser ut for oss, har vært fryktelig. Det verst tenkelige skjedde, til tross for ens bønner og egeninnsats. Hvordan skal dette forstås i lys av det vi har satt oss inn i?